

۲۰۱۸/۰۸/۰۸

احسان الله مایار

انتباه گرفتن از رویداد های تاریخی و بازی آن با سرنوشت یک جامعه

یکی دو سال قبل خاطرات مرحوم سردار اسدالله سراج را زیر عنوان «نادر افغان - داستان فرزند مهاجر تا پادشاهی» و همچنان اثر شادروان پوهاند عبدالحی حبیبی را زیر عنوان «جنبش مشروطیت در» نقل نموده و خدمت خوانندگان تقدیم نمودم. از اینکه خوانندگان گرامی از آن چی نوع انتباهی گرفته اند مربوط به بنده نبوده، بل خود دانند و کارشان.

بنده نسبت به علاقه ای که بصورت کل به رویداد های تاریخی دارم، نه تنها از میهن زیبایم، خوش دارم در این جهان بزرگ تاریخ هر کی را علاقه داشته باشد- با نشر اسناد دست داشته شریک گردانم. من به چند قاعده پایبندم که در صیانت آنها منمهمم و حتی الامکان سعی می نمایم که طور عمدی از آن خط قدم به پیش بگذارم.

اول و بیشتر از همه عقیده دارم که ما قلم به داستان، خود را در صف کمترین آنها محاسبه می نمایم، متوجه باشیم که نسل های انسان می آیند و روزی از این جهان برای ابد رحلت می کنند، لیک در زمان حیات وظیفه دارند تا فرزندان آینده خود را با ارائه و باقی گذاشتن نوشته ای از خود به بیراهه نکشانند.

دوم از دید و فهم قرن بیست و یکم میلادی و قرن چهاردهم هجری شمسی حکم کردن بالای گذشته گان نزدیک به یک قرن و یا چندین دهه عملیست بی مایه که از آن ثمری به دست آوردن خیالی است طفلانه. رسانه های امروزی سیر تفکر و الهام گیری خود را مقید به دید همکاران نزدیک خود چنان پیوند نموده که عدول از آن کمتر میسر بوده و نویسنده ها بنحوی هویت خود را در چوکات همان رسانه منتخب طوری ریسیده که بیرون شدن از آن مهمل تلقی خواهد شد.

روی این دید حب و بغض نویسنده در مورد یک شخص و یا نظام رابطه پیدا می کند که در ماحول وی بدون شک نفس وی در آن شریک می باشد.

بیرون بر آمدن از این ورطه معلق صرف ادعائی شمرده شده می تواند که بنیاد آن بالای اسناد غیر قابل نزاع استوار بوده که شک و تردیدی را در ذات و بنیاد آن مسخ کرده بتواند.

نا گفته هویدا است که و ملت افغان در طول پنجاه سال اخیر با بزرگترین غوامض رویداد های تاریخی مواجه بوده که با گذشته های میهن ما قابل مقایسه نمی باشد.

از دید بنده تغییر سوزانی که در نظام کشور ما رخ داده همان است که بعد از شهادت سردار محمد داود خان و سقوط اولین نظام جمهوری، بعد از ختم نظام خجسته شاهی در، تا به امروز بدون از استثناء در رأس هرم

جامعه افغانی توسط دست نشانندگان ابر قدرت ها و یا کشور های همسایه غیر مردم سالاری تحمیل گردیده و تا جاییکه دیده می شود در طول مدت کوتاه نسبی تغییری در این راستا وارد نخواهد شد.

در چوکات جنایات مشهود گروه خلق و پرچم و تباهی ایکه در طول چند سال مأموریت محول شده به آن قشر منفور بالای خاک و مردم وارد آمده یکی از آن فرار مردم از محیط خانواده افغانی و محتاج شدن یک قشر بزرگ ملت افغان به همسایه های بیگانه بوده که از وجود محروم تعدادی از آنها بر ضد منافع ملی افغانی استفاده شده است.

جهاد مردم مومن و عام افغان که هست و بود زندگی خود را در راه آزادی و اعلائی کلمت الله، بدون در نظر داشت و ادعای منزلتی در جامعه افغانی توسط قشری به نام رهبران جهادی که در واقعیت دکانداران و به کرسی نشاندن منافع سرمایه گزاران بیگانه بودند، نا جایز استفاده شده و تا امروز بنحوی دوام دارد.

آن کتله از مردان خدا گمنام زیر هزار من خاک و یا بیرون از آن در خواب و شهادت ابدی رفتند و یقین دارم کمتر کسی بداند که کی بودند و در کجا دفنند.

در نظر ندارم که این پیشگفتار را به درازا کشانم بلکه می خواهم مستقیماً به ثبت یکی از رویداد های ننگین تاریخ معاصر روی سند و تصویر شرمگین در دست داشته اقدام نمایم که بعد از سقوط نظام مرتد خلق و پرچم، سر آغاز ساختار اداری دست نشانده شوروی با حامیان شان، بالای ملت آزاده افغان تحمیل گردیده است.

مرحله دوم با قدم نهادن یک نظام غیر ملی و دست نشانده پاکستان در ائتلاف با هواخواهان و دست پروردگان آخوند های ایران آغاز گردید که این فتنه با ادعای واهی یک ابرقدرت در سال ۲۰۰۱م اختتام پذیرفت و شکل دوم آن با نقش و حمایت آمریکا، ابرقدرت دیگر و سرانیز شدن ملیارد ها دالر امریکائی ترسیم گردید.

با نشر فوتوی پائین جا دارد که نه بالای آخوند های ایران و نه پاکستانی های دا... بتنازیم بل بدانیم که چهار کلک دست به ما اشاره می کند نه به آنها.

از راست به چپ، نشسته: عبدالعلی مزاری، پیر سید احمد گیلانی، مولوی محمد نبی محمدی، حضرت صبغت الله مجددی، برهان الدین ربانی، گلبدین حکمتیار، آیت الله محمد آصف محسنی، انجنیر احمدشاه احمدزی به نمایندگی عبدالرسول سیاف زیر نظر، ایستاده: نواز شریف، صدراعظم پاکستان- امیر ترکی فیصل، رئیس استخبارات عربستان سعودی- جنرال حمید گل، رئیس استخبارات پاکستان و نماینده خاص دولت ایران- معاهده ننگین اسلام آباد را امضاء می کنند تا مقام و جانشینی غلامان حلقه به گوش شوروی را در کابل به دست آورند.

(قابل توجه: مولوی محمد یونس خالص و یا نماینده وی حضور ندارد!)

ثبت رویداد ننگینی که اقتباس از روی اسناد دست داشته خدمت خوانندگان تقدیم می گردد، خود شاهد دست بازیهای رهبران دو کشور، پاکستان و ایران، میزبانان مهاجرین افغان گردیده که ایجاب بحث بیشتر را نمی کند.

اینک شما و اینک نقل سند:

رساله یاد شده زیر عنوان «اسناد خبری کوی» در سال ۱۳۷۲ هـ ش در ماه ثور توسط «دشهادت ورخپانی اداره» نشر شده است.

فهرست:

- سرریزه
 - موافقت نامه صلح اسلام آباد
 - تفکیک صلاحیت ها
 - مصاحبه مطبوعاتی برادر حکمتیار در پشاور
 - آغاز مشوره درباره تشکیل کابینه
 - فیصله های رهبران جهادی در جلال آباد
 - لست هائیکه تنظیم ها برای عضویت در کابینه معرفی نموده اند
 - نظرات نمایندگان جمعیت اسلامی و اتحاد اسلامی در جلسات جلال آباد
 - جلسات نمایندگان تنظیم ها در چهار آسیاب
 - نامه ای معرفی اعضای کابینه جدید به رئیس جمهور
 - اعلامیه مقام صدارت عظمی بمناسبت انحلال کابینه سابق
- نقل محتویات رساله را عمداً از «موافقت نامه صلح اسلام آباد» آغاز می نمایم و پیشگفتار را کنار می گزارم، زیرا در پیشگفتار نظر خاص «حزب اسلامی افغانستان» در آن نقش است که بنده آنرا تائید و یا تکذیب کرده نمی توانم و ایجاب مطالعات بیشتر و بی طرفانه را می نماید.

موافقتنامه اسلام آباد:

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه صلح افغانستان

با انقیاد کامل به اراده خداوند (ج) و استهداء از قرآن و سنت با یاد آوری از موفقیت های شکوهمند جهادی که ملت شجاع افغانستان به خاطر آزادی و رهایی کشور شان به راه انداخته بود، به امید اینکه این جهاد شکوه مند با اقامه صلح مایه پیشرفت، سعادت و ترقی برای مردم افغانستان گردد، با درک این حقیقت که تشکیل یک حکومت اسلامی با قاعده وسیع که شامل همه احزاب و گروه ها باشد ضرورت وقت است،

تشکیل حکومتی که همه اقشار در آن تمثیل شوند، پروسه انتقال قدرت سیاسی را در فضای آرام و صلح آمیز میسر خواهد ساخت.

با تعهد به حفظ اتحاد، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان، با توجه به اولویت و عاجل بودن اعمار مجدد افغانستان و زمینه سازی برای برگشت مهاجرین، با تعهد به تأمین صلح و امنیت در کشور و منطقه با احترام به دعوت خادم حرمین شریفین مبنی بر آنکه اختلافات بین افغانان از طریق صلح آمیز حل گردد،

با اظهار قدر دانی از تلاش های نیک آقای نواز شریف، صدراعظم جمهوری اسلامی پاکستان به خاطر اعاده صلح و آرامش در افغانستان.

همچنان اظهار قدر دانی از تائید حکومت سعودی و ایران که از طریق وفود فرستاده شده ایشان صورت گرفته است.

با اذعان بر این امر که مذاکرات فشرده بین الافغانی به طور جدا جدا و به شکل دسته جمعی به خاطری آغاز گردیده است که دست آورد های جهاد حفظ گردد.

تمام احزاب و گروه های ذیدخل بر مواد آتی توافق نموده اند:

۱- تشکیل یک حکومت برای مدت ۱۸ ماه که در آن پروفیسور برهان الدین ربانی رئیس جمهور و حکمتیار و یا نماینده اش به حیث صدراعظم ایفای وظیفه خواهند کرد.

صلاحیتهای رئیس جمهور و صدراعظم و کابینه اش که از طریق مشوره جانبین مشخص شده جزء موافقت نامه بوده و ضمیمه آن می باشد.

۲- کابینه در ظرف دو هفته بعد از امضای موافقتنامه توسط صدراعظم از طریق مشوره با رئیس جمهور و رهبران مجاهدین تشکیل می گردد.

۳- بر پروسه انتخاباتی ذیل که بیش از ۱۸ ماه را در بر نخواهد گرفت توافق شده است.

با اعتبار به آغاز این مدت از ۲۹ دسامبر ۱۹۹۲ :

الف: تشکیل عاجل یک کمیسیون انتخاباتی مستقل و با صلاحیت مشتمل بر نمایندگان همه احزاب.

ب: کمیسیون انتخاباتی موظف می گردد که در ظرف ۸ ماه انتخابات برای تشکیل شورای بزرگ قانون ساز را بر گزار کند. (شروع این میعاد از امضاء این موافقتنامه است)

ج: قانون اساسی کشور توسط این شورای منتخب قانون ساز تصویب می گردد.

که در روشنایی آن انتخابات عام برای انتخاب رئیس جمهور و پارلمان در خلال همین ۱۸ ماه بر گزار می شود.

۴- یک شورای دفاعی مشتمل بر دو دو نماینده از هر تنظیم تشکیل می شود تا:

الف: تشکیل یک اردوی ملی را تحقق بخشد.

ب: اسلحه ثقیله را از همه احزاب و منابع تسلیم شود و در صورت لزوم آنرا از شهر کابل بیرون برده و در نقاط خارج از برد آن جا به جا سازد و به این ترتیب امنیت شهر ها تأمین گردد.

ج: تضمین باز نمودن همه راه های تدارکاتی غرض استفاده عام.

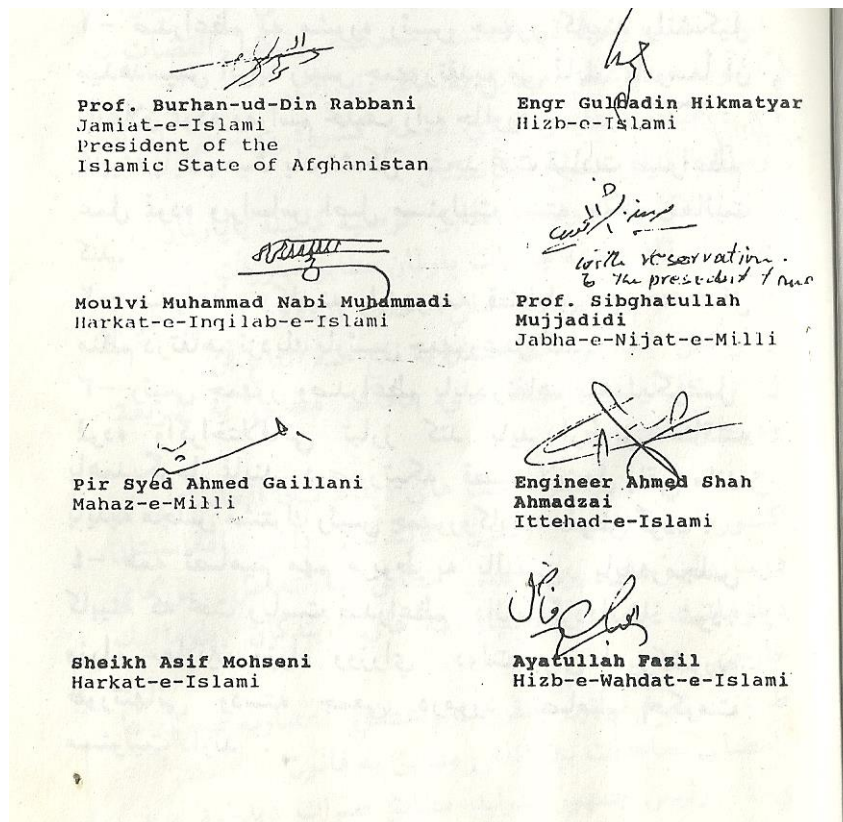
د: تضمین عدم استفاده از بودجه دولت برای اكمال قطعات شخصی و گروه های مسلح.

ه: تضمین این امر که صلاحیت سوق و اداره قوای مسلح در اختیار کمیسیون دفاعی خواهد بود.

۵- باید همه زندانیان که توسط احزاب در جریان خصومت های مسلحانه دستگیر شده اند فوراً و بدون قید و شرط رها شوند.

۶- همه اپارتمان ها و املاک شخصی و دولتی و مناطق مسکونی که در جریان خصومت ها توسط گروه های مسلح اشغال گردیده اند باید به صاحبان اصلی آن مسترد گردند. اقدامات موثر صورت می گیرد، تا برگشت افراد بی جا شده را به خانه ها و مناطق مربوطه شان میسر سازد.

۷- یک کمیته مشتمل بر نمایندگان همه احزاب تشکیل می گردد تا اجراءات مالی و سیستم پولی کشور را تحت کنترل و نظارت قرار داده و جریان پول را مطابق قوانین موجوده مالی نگهدارد.

۸- کمیته مشتمل بر نمایندگان همه احزاب غرض نظارت بر توزیع مواد غذایی، مواد سوخت و سائر مواد ضروری تشکیل می گردد.

۹- آتش بس به صورت عاجل نافذ می گردد و بعد از تشکیل کابینه مخاصمات بصورت دائمی قطع می شود.

۱۰- غرض نظارت بر آتش بس و قطع مخاصمات یک کمیسیون مشترک از

نمایندگان سازمان اسلامی (OIC) و همه احزاب تشکیل می گردد.

به تائید از موافقت نامه فوق الذکر شخصیت‌های آتی امضاهائی شان را به تاریخ ۷ مارچ ۱۹۹۳ در اسلام آباد درج نموده است:

تفکیک صلاحیت ها:

مقدمه:

رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان رئیس دولت، سمبول وحدت و یک پارچگی کشور بوده باید امور دولت را مطابق شریعت اسلامی و اصولیکه در قرآن و سنت وضع شده است رهنمایی کند.

۱- صدراعظم به مشوره رئیس جمهور کابینه را تشکیل می دهد سپس آنرا به رئیس جمهور تقدیم می نماید، تا رسماً آن را اعلان نموده و مراسم تحلیف را به جا آورد.

کابینه باید بحیث یک تشکل متحد تحت قیادت صدراعظم عمل نموده و بر اساس اصل مسئولیت دسته جمعی فعالیت کند.

۲- صدراعظم و کابینه باید همه در قضایای مهم به شکل منظم در تفاهم نزدیک با رئیس جمهور عمل کند.

۳- رئیس جمهور و صدراعظم باید در تفاهم با همدیگر عمل نموده و اگر اختلافاتی تبارز کند باید از طریق مناقشه با همدیگر حل نمایند. در صورتیکه قضیه لاینحل باقی ماند باید به مجلس مشترک رئیس جمهور و کابینه مفاوض گردد.

۴- همه تصامیم مهم مربوط به پالیسی باید در مجلس کابینه که تحت ریاست صدراعظم دائر می گردد اتخاذ شود

وزرا، معاونین وزرا، و وزرای دولت برای امور کشور به طور تنهائی و دسته جمعی در مورد تصامیم حکومت مسئولیت دارند.

۵- تقرر رسمی قوماندانان قوای مسلح باید مطابق تعامل موجود پس از تفاهمات ذات البینی صورت گیرد.

۶- رئیس جمهور دارای صلاحیت ها و وظایف آتی می باشد:

الف: تقرر معاون رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان.

ب: نصب و عزل قضات ستره محکمه و قاضی القضاات به مشوره صدراعظم مطابق به حکم مقررات.

ج: قیادت علیای قوای مسلح کشور در روشنایی اهداف و ساختار قوای مسلح افغانستان.

د: اعلان جنگ و صلح مطابق توصیه کابینه یا پارلمان.

ه: انعقاد و خاتمه جلسات پارلمان مطابق مقررات.

و: استحکام وحدت ملی، حفظ استقلال بی طرفی و تشخص اسلامی افغانستان به نفع همه اتباع آن.

ز: تنفیذ یا عفو فیصله های محاکم مطابق به شریعت و در حدود مقررات.

ح: توظیف روسای هیئت های دیپلماتیک افغانستان در کشور های خارجی و تقرر نمایندگان دایمی افغانستان در سازمان های بین المللی مطابق تامل و نورم های دیپلماتیک و توافق با اعتبار نامه های نمایندگان دیپلماتیک خارجی.

ط: توشیح قوانین و مقررات و اعطای اعتبار به فیصله ها و امضای معاهدات بین المللی مطابق به قانون.

ی: رئیس جمهور می تواند مطابق صوابدید خود برخی از اختیاراتش را به معاون رئیس جمهور یا صدراعظم انتقال دهد.

ک: در صورت وفات یا استعفی رئیس جمهور امور ریاست جمهوری مباشر تا به معاون رئیس جمهور مفوض می گردد که او تا زمان انتخاب رئیس جمهور جدید مطابق قانون اساسی از وی نیابت می کند.

ل: اعطای اجازه رسمی به طبع بانکنوت ها.

م: رئیس جمهور می تواند جلسه فوق العاده کابینه را در امور حیاتی و مهم ملی که در چوکات اجراءت روزمره و عادی کشور نمی گنجد دائر کند. ختم